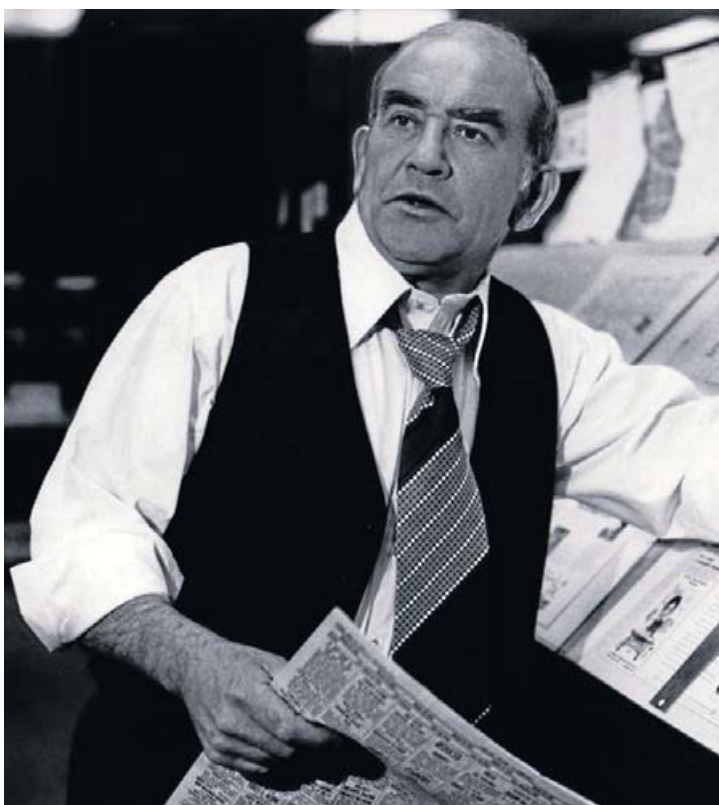

Ed Asner, de 'Lou Grant' a 'JFK'

Toni Vall

CBS Television

5 DE SETEMBRE 2021

Al conèixer la mort del gran Ed Asner, automàticament moltíssima gent a les xarxes socials s'enrecorda de Lou Grant, el seu mític periodista televisiu. Molts destaquen que van voler fer-se periodistes gràcies a ell, a les seves històries i investigacions. No és el meu cas perquè no vaig veure la sèrie a temps perquè esdevingués espurna vocacional, però entenc perfectament que la ficció jugui aquesta mena de papers il·luminadors, que sigui motiu d'epifanies i descobertes destinades a canviar-te la vida. En lloc de buscar un capítol de *Lou Grant*, a l'assabentar-me del traspàs d'Asner, empeltat igualment d'adrenalina periodística, vaig empassar-me de nou, per tercera o quarta vegada, *Els papers del Pentàgon*, la fabulosa pel·lícula de Spielberg en què arribes a envejar els periodistes del *Washington Post* que investiguen els secrets del rol dels EUA a la Guerra del Vietnam. Quina pel·lícula tan absorbent, tan mil·limètrica, tan americana en el boníssim sentit de la paraula.

Capficat encara amb el concepte de vocació i descoberta, un nou flaix em sobresalta. Ed Asner interpreta també un dels personatges fonamentals de *JFK* –un pernicios investigador anticomunista–, pel·lícula que m'obsessiona des del dia de la seva estrena al cinema Astoria de Barcelona. La història de l'assassinat de Kennedy, travessada pels rampells conspiranoides habituals d'Oliver Stone, profundament magnètica, amb un guió extraordinari, un muntatge que és en ell mateix una creació i un repartiment de fores de sèrie que et talla l'alè. *JFK*, sí, també va ser en aquell moment, fa trenta anys, una epifania, una llambregada, una confirmació del bon camí just acabat d'emprendre cap als fonaments de la cinefília i que ressegueixo encara avui. No vaig veure *Lou Grant* en el seu moment però gràcies, Ed Asner, per tants instants importants. ●

